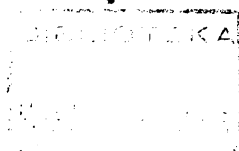

25 kwietnia 1931 r.

C046 17/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13263.

Kl. 80 b 17.

Société La Saponite
(Charenton-Seine, Francja).

Sposób wytwarzania zapraw do pokrywania dróg.

Zgłoszono 11 kwietnia 1929 r.

Udzielono 11 marca 1931 r.

Pierwszeństwo: 25 kwietnia 1928 r. (Francja).

Materiały stosowane do pokrywania dróg przez nakrzemianie zawierają materiały wapienne, zmieszane z roztworem krzemianu sodu przed lub po nałożeniu materiału w formy.

Obecnie stosuje się krzemian, w którym stosunek krzemu do sodu zawarty jest między 3,3 i 3,5. Dzięki takiemu stosunkowi składników otrzymuje się szosy szybciej schnące niż w przypadku krzemianów bardziej alkalicznych.

Sposób ten wykazuje wady następujące:

a) Dla szybkiego wiązania zaprawy należy ją stosować w czasie pogody względnie suchej, przyczem materiały nie powinny zawierać zbyt wiele wody.

b) Należy stosować częściowo materiały wapienne.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunięcie tych wad; polega on na dodawaniu do wapiennych lub bezwapiennych podstawowych materiałów szosy, wapna lub cementów oraz ewentualnie pewnych soli lub tlenków, a w szczególności tlenków żelaza. Całość miesza się następnie z roztworem krzemianu sodu, w tych samych warunkach co przy nakrzemianiu zwykłym.

Wywołuje to znaczne przyspieszenie wiązania, które można regulować przez dodawanie zmiennych ilości wapna lub cementów.

Przykład: Metr sześcienny piasku wapiennego (około 1300 kg), 50 kg wapna

hydraulicznego, 140 do 150 litrów szkła wodnego, miesza się, z równą objętością wody; powstaje materiał spajający, który wiąże, w nieobecności wody, w ciągu dwóch do trzech godzin.

Rodzaj wapna i cementów oraz soli lub tlenków dodawanych do materiałów pokrywających i krzemianu sodu zmienia się w zależności od zamierzonego celu i od rodzaju spajanego materiału. Stosunki wskazane powyżej są również zmienne.

Sposób niniejszy można również stosować do naprawy cienkich warstw powierzchniowych szos nakrzemianych lub nienakrzemianych, gdyż energia adhezyjna mieszanin wapna lub cementów, krzemianu, soli żelaza nadaje się szczególnie do pracy tego rodzaju.

Można wreszcie pod koniec walcowania nadać nawierzchniom dróg barwę nie nużącą oczu, a jednocześnie nie osłabiającą światła latarni wozów: w tym celu należy

przysypać zaprawę tlenkiem żelaza, tlenkiem żelazowym (Fe_2O_3) lub też innymi odpowiednio zabarwionymi produktami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu zapraw do pokrywania dróg przez nakrzemianie, znamieny tem, że do materiałów wapiennych lub bezwapniowych zmieszanych z krzemianem sodu dodaje się wapna lub cementu oraz soli żelazowych albo tlenków żelaza.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że na 1 metr sześcienny piasku dodaje się około 50 kg wapna hydraulicznego oraz 140—150 litrów krzemianu sodu rozcieńczonego równą objętością wody.

Société La Saponite.

Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.